

SYND

“...alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud”

(Romerbrevet 3:23)

Synd er et af kristendommens mest misforståede begreber og samtidig en af dem, der skaber de dårligste associationer. Når ordet synd nævnes, tænker mange spontant på mørke mennesker med mørke meninger og fordømmende holdninger, der deler menneskeheden op i to grupper: de syndige og de ikke-syndige. Intet kan være længere fra den bibelske virkelighed.

Synd er ikke først og fremmest noget snævert moralsk. Synd er en mangel, et fravær af den godhed, skønhed og kærlighed, som Gud oprindeligt havde givet mennesket, men som vi ikke har længere. Vi har “mistet herligheden fra Gud”, som Romerbrevet udtrykker det. På nogle af bibelens første sider fortælles det, at de første mennesker valgte ikke at gøre det, som var Guds vilje; det alvorlige er, at hvert eneste menneske gentager det samme negative valg, hvad der er syndens udgangspunkt.

Syndens konsekvens eller resultater er umådeligt synlige. Syndefaldet er den af den kristne kirkes dogmer, som er bedst dokumenteret. Hvis man åbner en avis, ser Nyhederne i fjernsynet eller bare ser ind i sit eget hjerte, vil man møde en virkelighed, som ikke kun smuk; man møder vold, krig, terror, misundelse, had, selviskhed etc., etc. Hvad er alt dette? Et udtryk for syndens virkelighed?

Er det kristne menneskesyn så pessimistisk? Nej, det er realistisk! Mennesket er på den ene side skabt i Guds billede, som det siges i Skabelsesberetningen. Og det har samtidig “mistet herligheden fra Gud”. Et menneskesyn, som ikke har begge disse sider med, vil ende med at blive overfladisk, snævert og ødelæggende.

Hvad er så Paulus primære ærinde, når han påpeger, at mennesket er syndere? Det er at vise, at alle mennesker har det samme udgangspunkt: et desperat behov for Guds indgreb. Det meget opmuntrende ved hele historien er, at Gud - igennem Jesus - allerede har grebet ind og at vi derfor kan komme trygt til Ham - ikke på grund af, hvad vi er, men på trods af, hvad vi er.